

Babası Belli Olmayan İnsan!

İnsanın Babasının Belli Olmaması Babasının Olmadığı Anlayışını Göstermez

Öğretmenliğimin ilk yıllarında, kıdemli ve her şeyi bildiğini zanneden mağrur bir öğretmen arkadaşımız, bir gün bana, “Hocam öğrencilere Allah’ın varlığını aklî delillerle mi anlatıyorsun?” diye bir soru sordu.

Ben de ona, “Benim aklım o kadar uzun değil, Allah’ı kavrayacak güçte değilim; ancak O’nu hissî tecrübelerimle akıl ve irademle anlayabiliyorum, böylece O’nu daha iyi tanıyabiliyorum.” dediğimde, yüzüme alık alık baktı ve bir şey anlamadığını söyledi. Ben devamla şunları söyledim. “Cami avlusuna veya bir apartman boşluğuna terkedilmiş bir bebek, büyüüp akli başına geldiğinde aklî olarak babasını görmemiş dahi olsa bir babasının olduğunu bilir. Çünkü görür ki hiç kimse babasız meydana gelmiyor. Ama anası ve babası belli olan bir çocuk için bu delile ihtiyaç yoktur. Çünkü o, sabah ve akşam babasının kucağında onun sevgisini, şefkatini ve ihsanını hisseder ve görür. Bu çocuk, babasını hissî tecrübesiyle anlamaktadır.

Güzel bir davranış, azgın ve huysuz bir köpek üzerinde etki gösterirken Allah’ın ihsan ve ikramları akıllı bir insana etki yapmıyorsa, o nimeti verenin olmaması gibi bir durum söz konusu olamaz.” diye cevap verdiğimde muhatabım cevabımdan hoşlanmamış olacak ki yanımdan uzaklaştı. Bir daha kendisi ile selamlaşma imkanımız bile olmadı. ve benden hep uzak durdu. Ve sonra aklıma Yunus Emre'nin şu beytine rastladığımda bu meslektaşına da hak verdim: Yunus Emre"BU BİR RIZA LOKMASIDIR YİYEMEZSİN DEMEDİM Mİ? diyor. Demek nasip olmayınca bir türlü olmuyor. Nitekim kalpleri nasırlaşan Firavun, Ebu Cehil ve Ebu Lehep'lere nasip olmadığı gibi.